

Joodse medische studenten berichtten al vóór de Duitse inval over het antisemitisme waarmee zij werden geconfronteerd. In snel tempo volgden in het studiejaar 1940-1941 de maatregelen die hen het studeren onmogelijk maakten. Vanaf 1 augustus 1942 waren alle Joden uitgesloten van universitair onderwijs.

ABRAHAM ANDRÉ DITSCHER
1920 - MAUTHAUSEN 24 MEI 1941

stond in mei 1940 ingeschreven als tweedejaars student geneeskunde te Amsterdam. Een beursstudent, want na het overlijden van zijn vader (1939) waren de inkomsten uit de avondwinkel van zijn moeder ontoereikend om zelf de studiekosten te dragen. Al op 22 februari 1941 werd hij bij een razzia opgepakt en naar het gevangenenkamp Schoorl overgebracht. Vandaar volgde zijn deportatie naar het beruchte concentratiekamp Mauthausen. Hij overleed op 24 mei 1941, twintig jaar oud, en was daarmee de eerste Nederlander die in 'de hel van Mauthausen' de dood vond.

LEENDERT TINUS DE JONG
1919 - AUSCHWITZ 15 DECEMBER 1942

was de zoon van de Utrechtse huisarts Martin de Jong die ook tot de Holocaustslachtoffers behoort. Leendert was net zijn semi-artsexamen gepasseerd toen hij samen met zijn Joodse verloofde en eveneens medisch student Marianne Blazer werd opgepakt. Beiden werden via Westerbork naar Auschwitz gedeporteerd en zijn daar eind 1942 vergast.

MAX LOUIS LEVIE
1921 - AUSCHWITZ 3 AUGUSTUS 1943

werd door de sluiting van de Leidse universiteit genoodzaakt als tweedejaars student zich te Utrecht te laten inschrijven. Als de studie hem ook in Utrecht onmogelijk wordt gemaakt probeert hij in het Nederlandsch-Israëlietisch Ziekenhuis medische ervaring op te doen. In juli doet hij een poging via België naar Zwitserland te vluchten, maar hij wordt in Mechelen gearresteerd. Via Westerbork wordt hij midden juli 1943 naar Auschwitz gedeporteerd, waar hij kort na aankomst wordt vermoord.

HETTY MENDELS-VAN GELDER
1916 - POLEN 15 NOVEMBER 1944

was bij het uitbreken van de oorlog vijfdejaars medisch studente en sinds kort getrouwd met de Joodse internist Jonas Mendels, werkzaam in Het Apeldoornsche Bosch. Van studeren kwam niet veel meer, ook al omdat ze een zoontje kreeg dat bij een echtpaar in Friesland moest worden ondergebracht. Op 22 januari 1943 behoorden zij en haar man bij het personeel van Het Apeldoornsche Bosch dat via Westerbork en Vught richting Oost-Europa werd getransporteerd: haar man naar Auschwitz en zij naar een onbekende bestemming. Beiden keerden niet terug.